

22 Μαγτίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δότης]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 180/89).

5 *Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Η υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων από τη Διοίκηση δεν υπόκειται στον ουσιαστικό έλεγχο του ακυρωτικού Δικαστηρίου — Το Δικαστήριο επεμβαίνει αν τα συμπεράσματα της Διοίκησης δεν είναι εύλογα, ή αν η Διοίκηση υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας.*

10 *Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Ελλιπής αιτιολογία — Δεν αρκεί απλή αναφορά στις διατάξεις του Νόμου — Απαιτείται συσχέτιση με τα συγκεκριμένα γεγονότα της υπόθεσης.*

15 *Με την προσφυγή αυτή προσβλήθηκε απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία απέρριψε ιεραρχική προσφυγή του αιτητή όσον αφορά απόρριψη αίτησής του για παροχή άδειας χρήσης 20 καινούργιων οχημάτων εκμολογούμενων χωρίς οδηγό. Ως λόγος για την απόρριψη της ιεραρχικής αυτής προσφυγής τέθηκε από την καθ' ης η αίτηση Αρχή ότι ο αιτητής δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 10(1)(α) των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984 (Αρ. 9/82, 84/84) που απαιτεί όπως ο αιτητής διατηρεί ή προτίθεται όπως διατηρεί κα-
20 *τάλληλη επαγγελματική στέγη.**

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

(1) Συντρέχει πλάνη περί τον νόμο γιατί η Αρχή ως λόγο απόρριψης είχε θέσει ότι ο αιτητής δεν είχε πείσει την αρχή ότι διατηρεί

κατάλληλη επαγγελματική στέγη πράγμα που είναι αντίθετο με τον Νόμο ο οποίος προνοεί όπως ο αιτητής προτίθεται να διατηρεί κατάλληλη επαγγελματική στέγη. Παρόλο δε το διαβεβαιωτικό της επίδικης απόφασης το οποίο είναι σύμφωνο με τον Νόμο δεν είναι γνωστό στο Δικαστήριο σε ποια έκταση επηρέασε αυτή η πλάνη περί τον νόμο. 5

(2) Η εκτίμηση των γεγονότων από την Διοίκηση δεν υπόκειται στο ουσιαστικό έλεγχο του ακυρωτικού Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο επεμβαίνει αν τα συμπεράσματα της Διοίκησης δεν είναι εύλογα ή αν η Διοίκηση υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας, αφού ληφθούν υπόψη όλα τα στοιχεία. Τα ευρήματα της Διοίκησης ότι ο αιτητής δεν προτίθεται να διατηρεί κατάλληλη επαγγελματική στέγη δεν είναι εύλογα αλλά αντίθετα με τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της. Επομένως η Διοίκηση υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας. 10

(3) Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανατιολόγητη γιατί η αιτιολογία δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλλου αλλά είναι αντίθετη με αυτά και ως εκ τούτου δεν είναι νόμιμη. Δεν αρκεί η αιτιολογία να κάνει αναφορά μόνο στις διατάξεις του Νόμου χωρίς τη συσχέτισή τους με τα γεγονότα αλλά δέον να εκτιθενται τα πραγματικά στοιχεία στα οποία εβασίσθη η κρίση του διοικητικού οργάνου. Η επανάλψη γενικών όρων του νόμου ισοδυναμεί προς ανύπαρκτη αιτιολογία. 20

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα. 25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594.

Constantinides v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 2375.

Matsas v. The Republic (1988) 3 C.L.R. 1448.

Marangou v. The Republic (Προσφυγή Αρ. 802/87, ημερ. 7.1.89). 30

Lardis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 64.

Ορφανίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (Προσφυγές Αρ. 416/88 και 445/88, ημερ. 25.6.1990).

Papageorghiou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1348.

Προσφυγή.

35

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία απορρίφθηκε ιεραρχική προ-

σφυγή του αιτητή εναντίον της άρνησης της Αρχής Αδειών να παραχωρήσει άδεια οδικής χρήσης για 20 καινούργια οχήματα εκμισθούμενα χωρίς οδηγό.

Μ. Πελίδης, για τον αιτητή.

- 5 *Μ. Τσιάππα (Κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Στυλιανίδης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

- 10 **ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ:** Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, (η "Αρχή"), με την οποία απορρίφθηκε ιεραρχική προσφυγή του, που κοινοποιήθηκε σ' αυτό με επιστολή ημερομηνίας 11 Ιανουαρίου, 1989.

- 15 Στις 3 Ιουλίου, 1985, ο αιτητής υπέβαλε αιτήσεις στην Αρχή Αδειών, με τις οποίες ζήτησε άδεια οδικής χρήσης για 20 καινούργια οχήματα εκμισθούμενα χωρίς οδηγό.

- 20 Στις 26 Ιουλίου, 1985, η Αρχή Αδειών απέρριψε τις αιτήσεις του, γιατί, με τα υφιστάμενα οχήματα "Ζ" και με αυτά για τα οποία είχαν χορηγηθεί πρόσφατα άδειες, οι ανάγκες της Κύπρου εξυπηρετούνταν ικανοποιητικά.

Ο αιτητής πρόσβαλε την πιο πάνω απόφαση με την Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 894/85 ενώπιον της Αρχής.

- 25 Μετά από καθυστέρηση πέραν των τριών χρόνων, η Αρχή επιλήφθηκε της ιεραρχικής προσφυγής του αιτητή και κατέληξε στις 17 Δεκεμβρίου, 1988, στην προσβαλλόμενη απορριπτική απόφαση, η οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 11 Ιανουαρίου, 1989.

Η προσβαλλόμενη απόφασή έχει:-

- 30 "Η Αρχή αφού άκουσε τα όσα έχουν αναφερθεί από τον προσφεύγοντα και μελέτησε τα στοιχεία των φακέλ-

λων αποφασίζει ν' απορρίψει την προσφυγή γιατί δεν έχει πεισθεί ότι ο προσφεύγων πληροί τις προϋποθέσεις του Άρθρου 10(1)(α) ότι δηλ. διατηρεί ή προτίθεται να διατηρήσει κατάλληλη επαγγελματική στέγη.

Ως εκ τούτου η απόφαση της Αρχής Αδειών επικυρώνεται." 5

Οι λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν είναι:-

1. Η σύνθεση της Αρχής ήταν παράνομη και παράτυπη.

2. Πλάνη περί το νόμο.

3. Έλλειψη δέουσας έρευνας και πλάνη περί τα πράγματα. 10

4. Έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας.

Ο πρώτος λόγος, ορθά, αποσύρθηκε στη διάρκεια της ακρόασης.

Το Άρθρο 10(1)(α) των περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων του 1982 και 1984 (Αρ. 9/82, 84/84), (ο "Νόμος"), έχει:- 15

"10(1) Τηρουμένων των δυνάμει του παρόντος Νόμου εκάστοτε εν ισχύϊ Κανονισμών, δεν παρέχεται άδεια οχήματος εκμισθουμένου άνευ οδηγού, εκτός εάν - 20

(α) ο αιτούμενος την χορήγησιν τιαυτής αδείας ικανοποίησιν την αρχήν αδειών ότι προτίθεται να διατηρή κατάλληλον επαγγελματικήν στέγην."

Στην προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται ότι η Αρχή δεν επέσθη ότι ο αιτητής "διατηρεί ... κατάλληλη επαγγελματική στέγη". Αυτό είναι αντίθετο με το Νόμο, ο οποίος προνοεί: "προτίθεται να διατηρή κατάλληλον επαγγελματικήν στέγην". Βεβαίως υπάρχει και το διαζευκτικό στην 25

απόφαση, το οποίο είναι σύμφωνο με το Νόμο. Δεν είναι όμως γνωστό στο Δικαστήριο σε ποια έκταση επηρέασε την Αρχή, τόσο στην έρευνά της, όσο και στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, αυτή η πλάνη περί το νόμο.

5 Ο λόγος αυτός από μόνος του οδηγεί στην ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης.

Ο αιτητής ασκούσε στο παρελθόν το επάγγελμα του εκμισθωτή αυτοκινήτων στην οδό Χαράλαμπου Μούσκου 3, Λευκωσία. Συστήθηκε και ενεγράφη εταιρεία στην οποία μέτοχοι είναι τα παιδιά του. Η επιχείρηση της εταιρείας στεγάζεται στην πιο πάνω διεύθυνση. Ο αιτητής 10 απόκτησε οίκημα στην οδό Μακαρίου 93Γ στη Λευκωσία. Διεύθυνση του στην αίτηση προς την Αρχή Αδειών αναφέρει Μακαρίου 93Γ. Η Αρχή Αδειών είχε χορηγήσει στον 15 αιτητή άδεια για τρία οχήματα εκμισθούμενα χωρίς οδηγό. Επειδή όμως δεν ήταν δυνατό να συντηρηθεί με τα τρία αυτά αυτοκίνητα, τα υπενοικίαζε στην πιο πάνω εταιρεία.

Στην έκθεση του Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών αναφέρεται ότι η επαγγελματική στέγη του αιτητή είναι η 20 Λεωφόρος Μακαρίου Αρ. 93, Λευκωσία - (βλ. Παράρτημα 3 στην ένσταση). Η έκθεση αυτή προσθέτει:-

"Ο αιτητής δήλωσε ότι ζητά τη χορήγηση των αιτούμενων αδειών επειδή όπως δήλωσε με τα τρία οχήματα για τα οποία εξασφάλισε πρόσφατα άδεια δεν μπορεί να εξασκήσει ομαλή λειτουργία του γραφείου του και 25 αναγκάζεται να ενοικιάζει από άλλους οχήματα."

Στη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον της Αρχής, ο δικηγόρος του σε ερώτηση αν εργάζεται ως Ντίνος Κοντός, απάντησε:

30 "Ναι και έχει αγοράσει κάτω από τα πρώην γραφεία Φιλελευθέρων στη Μακαρίου ένα κατάστημα για να το λειτουργήσει ως γραφείο ταξί αλλά με τρία αυτοκίνητα 'Ζ' αντιλαμβάνεστε δεν μπορεί να κάμει αυτή τη δουλειά.

Ερ.: Μέχρι σήμερα δεν είχε γραφείο;

Απ.: Έχει το γραφείο αλλά δεν το λειτουργούσε και δίδει τη δουλειά σε διάφορους από τους οποίους μπορεί να πάρει αυτοκίνητα."

Η Αρχή είχε ενώπιόν της τα πιο πάνω στοιχεία σχετικά με την επαγγελματική στέγη του αιτητή. 5

Ο αιτητής πρόβαλε ότι, με βάση τα πιο πάνω στοιχεία, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αποτέλεσμα πλάνης περί τα πράγματα και λανθασμένης εκτίμησης των γεγονότων, που οδήγησαν σε λανθασμένα συμπεράσματα και, διαξυκτικά, η Επιτροπή παρέλειψε να προβεί σε περαιτέρω, ή δέουσα έρευνα. 10

Η υποκειμενική εκτίμηση των γεγονότων από τη Διοίκηση δεν υπόκειται στον ουσιαστικό έλεγχο του ακυρωτικού Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο μπορεί να επέμβει στα γεγονότα και την εκτίμησή τους, αν τα συμπεράσματα της Διοίκησης δεν είναι εύλογα, ή αν η Διοίκηση υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας, αφού λάβει υπόψη του το σύνολο των στοιχείων. (Βλ. *Republic (Public Service Commission) v. Lefkos Georgiades* (1972) 3 C.L.R. 594, 20 σελ. 692· *Christoforos Constantinides v. The Republic of Cyprus, through The Minister of Finance and/or The Director of Custosms & Excise* (1988) 3 C.L.R. 2375, *Petros Matsas v. The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1988) 3 C.L.R. 1448, *Efpraxia Marangou v. The Republic of Cyprus, through the Minister of Finance and Another*, Υπόθεση Αρ. 802/87, (Απόφαση δόθηκε στις 7 Ιανουαρίου, 1989). 25

Τα ευρήματα της Διοίκησης και το συμπέρασμα της ότι ο αιτητής δεν προτίθεται να διατηρεί κατάλληλη επαγγελματική στέγη δεν είναι εύλογα, είναι αντίθετα με τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της και, ως εκ τούτου, η Διοίκηση υπερέβη τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας. 30

Με βάση τα πιο πάνω, το Δικαστήριο κατέληξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη, γιατί η αιτιολογία δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου, είναι αντίθετη με αυτά και, ως εκ τούτου, δεν είναι νόμιμη. (Βλ. *Andreas Lardis v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 64· *Δημήτριος Ορφανίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας της Κύπρου*, Υποθέσεις Αρ. 416/88 και 445/88 (Απόφαση δόθηκε στις 25 Ιουνίου, 1990).

Η αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης αποτελεί την έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων που οδήγησαν τη Διοίκηση στην απόφασή της, καθώς και παράθεση κριτηρίων με βάση τα οποία άσκησε η Διοίκηση τη διακριτική της ευχέρεια - (Δαγτόγλου - Διοικητικό Δίκαιο α, β' έκδοση, σελ. 219, Παναγοπούλου - Περί της Αιτιολογίας των Διοικητικών Πράξεων, 1976, σελ. 25, 106).

Η προσβαλλόμενη απόφαση κάμνει αναφορά μόνο στις διατάξεις του Νόμου, χωρίς τη συσχέτισή τους με τα γεγονότα. Η αιτιολογία είναι ελλιπής.

Στα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 186, διαβάζουμε:-

"Γ' Επανάληψις διατάξεων νόμου.

Ίνα πληρωθή η προς αιτιολογίαν απαιτήσις του νόμου, δέον αύτη να μη περιορίζεται εις γενικούς χαρακτηρισμούς δυναμένους να εφαρμοσθώσιν εις πάσαν περίπτωσιν, ουδέ να επαναλαμβάνη τας διατάξεις του νόμου, αλλά δέον να εκτίθενται τα πραγματικά στοιχεία, εφ' ών εβασίσθη η κρίσις του διοικητικού οργάνου. Ισοδυναμεί προς ανύπαρκτον αιτιολογίαν η επανάληψις των γενικών όρων του νόμου, δυναμένων να τύχωσιν εφαρμογής επί οιασδήποτε περιπτώσεως: 424, 1921 (54)." (Βλ., επίσης, *Parageorghiou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1348, στη σελ. 1355).

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επι-
τυγχάνει.

*Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυ-
ρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.*